

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.457 van 4 december 2001
in de zaak A. 51.588/XII-421.**

In zake : François AERTS,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. MAENHOUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Van Eycklei 10 A

tegen :

het Universitair Centrum ANTWERPEN.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat François AERTS op 10 mei 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de “beslissing van het universiteitsbestuur van het Universitair Centrum Antwerpen dd. 16 oktober 1991 waarbij verzoeker definitief gemuteerd werd naar de Technische Dienst van het RUCA, bevestigd na willig beroep bij beslissing sine dato, meegedeeld per gewone brief van 26 maart 1993 door de adviseur aan verzoeker, al dan niet in samenhang met de beslissing sine dato meegedeeld van 26 maart 1993, waarbij verzoeker tevens de mutatie wordt geweigerd van de technische dienst naar een functie waar zijn opleiding, kennis, vaardigheid en geoefendheid bij aansluiten (beide beslissingen vervat in één brief van 26 maart 1993)”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MAENHOUT, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat H. VERMEIRE, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Het bestuurscollege van de verwerende partij beslist op 16 oktober 1991 om verzoeker, hoofdtechnicus, definitief te muteren naar de technische dienst. Met een 18 november 1991 gedateerd schrijven krijgt verzoeker kennis van deze beslissing.
2. Op 29 november 1992 schrijft verzoeker de beheerder aan, met de vraag om een “mutatie voor een functie waar mijn opleiding, kennis, vaardigheden en geoefendheid bij aansluiten”.
3. Op 12 maart 1993 herinnert verzoeker de verwerende partij aan zijn “mutatieaanvraag met verzoek [hem] te willen muteren naar een dienst die in overeenstemming is met [z]ijn opleiding en ervaring” en maant haar om een antwoord.
4. Met een 26 maart 1992 gedateerd schrijven meldt de administratie van de verwerende partij aan verzoeker “dat er niet op uw mutatieaanvraag wordt ingegaan”;

Overwegende, wat de mutatiebeslissing van 16 oktober 1991 betreft, dat de verwerende partij een exceptie van laattijdigheid opwerpt; dat zij er op wijst dat die beslissing op 18 november 1991 aan verzoeker werd betekend;

Overwegende dat de exceptie gegrond is; dat verzoeker overigens zelf in zijn memorie van antwoord erkent, “bij lektuur van de memorie van antwoord van de verwerende partij en bij studie van het administratief dossier”, dat “zijn mutatie-aanvraag van 29 november 1992 en de kennisgeving van de beslissing van verwerende partij op 26 maart 1993 niets te maken heeft met de definitieve mutatie van 16 oktober 1991” en verder stelt dat “uiteeraard enkel de nietigverklaring gevraagd [wordt] van de beslissing s.d. welke aan verzoeker ter kennis werd gebracht met brief van 26 maart 1993”; dat bijgevolg de mutatiebeslissing van 16 oktober 1991 ten opzichte van verzoeker definitief en onaanvechtbaar is geworden; dat inzoverre verzoeker zijn vordering richt tegen de mutatiebeslissing van 16 oktober 1991, zijn beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende, wat de weigering van de verwerende partij betreft om op de mutatieaanvraag van verzoeker van 29 november 1992 in te gaan, dat de verwerende partij nopens het belang van verzoeker opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is omdat er geen oproep voor een mutatie is gebeurd en omdat verzoeker derhalve “een vraag tot mutatie indient, waarop het RUCA ten gene dele verplicht was in te gaan”;

Overwegende dat hetgeen verzoeker aanvecht, de weigering is van het bestuur om een gunstig gevolg te geven aan een door hem aangevraagde mutatie; dat verzoeker een uittreksel van een reglement naar voor brengt met betrekking tot de interne mutaties; dat die tekst echter uitsluitend betrekking heeft op interne mutaties “bij het openverklaren van een functie” en bijgevolg niet op de in voorliggende zaak spontaan geformuleerde aanvraag van verzoeker buiten de openverklaring van functies om; dat verzoeker niet aantoonst dat er een functie waarvoor hij bij wijze van mutatie in aanmerking kon komen vacant was verklaard, of zelfs niet dat een functie vacant was; dat verzoeker in zijn laatste memorie nog op zeer algemene wijze aanvoert dat hij “recht [heeft] op mutatie, minstens dienstoverplaatsing, zelfs al zou er geen ambt vacant zijn”; dat verzoeker evenwel geen enkele rechtsregel die hem een dergelijk “recht” kan verschaffen aanduidt; dat -al daargelaten of de bestreden handeling wel een voor vernietiging vatbare rechtshandeling is- verzoeker bijgevolg geen voldoende rechtstreeks en actueel belang heeft aangetoond bij de gevraagde nietigverklaring; dat de exceptie gegrond is;

Overwegende dat het beroep niet ontvankelijk is ingesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.